

ציון צמירי, העולם הזה

בכיר במישטרה. איש לא בא.

היום ידוע להם שגדי וחברו, בני חיימוניץ, נסעו ככביש-גהה לעבר תחנת-הקוהו. הם נסעו במכונית סובארו השייכת לנורית, אחותו של גידי.

ניידת-מישטרה עצרה את השני יום, כנראה, לכיקורת שיגרתית. אחרי 20 דקות, ניסתה לעצור אך תם ניידת נוספת. הפעם הם לא עצרו, והתפתח מידרף.

במהלך המידרף, כשהגיעו לש' כונת-זילות בפאתי תחנת-הקוהו, ליד איזור-התעשיה, פתח אחד ה' שוטרים ביריות בעוון, וגידי נהרג. "נרצח", מדגישים ההורים, תמר וחיים.

תמר: "אילו הבן שלי היה נהרג במילחמה, הייתי אומרת — מילה מה, מה אני אעשה, זה המחיר שעי לינו לשלם כדי לחיות פה.

"אילו הבן שלי היה נהרג בתאור נתי-דרכים, הייתי אומרת — אשמי תי, הילד שלי היה פזיז, לא הוהרתי אותו מספיק.

"אילו ערבי היה תוקע סכין בבן שלי, הייתי אומרת — כואב, אבל אין מה לעשות, אלה החיים שלנו.

"אבל שוטר רצח את הבן שלי? אני רוצה לדעת מה השוטר חשב כשפתח ביריות? מה עבר בראשו, כשהחליט שיש צורך ליי-רות? אולי מישהו במישטרה יואיל בטובו לבוא ולספר לנו?"

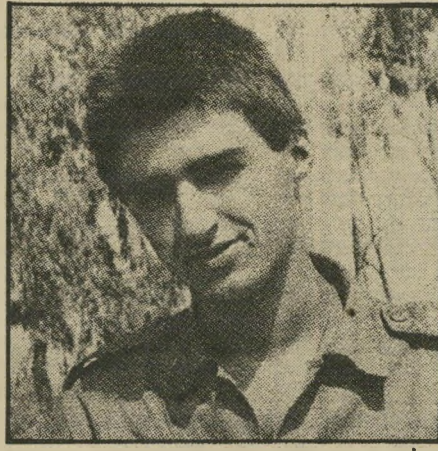
יום לפני שמת גידי, אכלו בני-המישפחה ביחד ארוחת-ערב והמי-

שני אחיו של גידעון מכבי מחזיקים בעיתון המודיע על רצח אבי סספורטס: "מדוע כל הארץ רועשת כאשר ערבים הורגים חייל, ועוברים בשתיקה כאשר שוטר הורג חייל?"

ניצב יגאל מרכוס, מפקד מישטרת מחוז תל-אביב, אמר בהיכנסו לתפקידו: "תפיסת מכונית גנובה לא שווה אפילו טיפת-דם אחת. אין לירות בגנבים. לא נתפסו הפעם — ייתפסו בפעם הבאה." יתכן שמרכוס לא לקח בחשבון מה קרה לשוטרי-ישראל מאז ראשית האי-תיפארה.

ניסיון לקבל תגובה מהמישטרה על שאלות אלה הסתיים עוד לפני שאילת השאלות. סנ"צ רליה גילעד, רוכבת מחוז תל-אביב: "אל תשאלו, כי בנושא הזה אין תגובה. הנושא נמצא בבדי-קתו של קצין בודק, שמונה עלי-ידי מפקד-המחוז."

למישפחת מכבי יש כמה השעי-רות. הם מעריכים שהשוטר היה מטומם, או מטורף, או בהתקפת-אמוק. כואב להם שכך עברו על הפרי-שה, בלי לייחס לה חשיבות. איציק מכבי: "המיקרה היה כמי-קביל למציאת גופתו של החייל אבי סספורטס. שניהם היו חיילים. שניהם היו בני 21. שניהם היו צעי-רים ויפים. אחד נרצח עלי-ידי ערבי, ואחד נרצח עלי-ידי שוטר יהודי. הי-רועשת, וכשוטר יהודי רוצח חייל עוברים על כך בשתיקה?"

קורבן גידעון מכבי — בילדותו וערב הריגתו האם יורים בעוון? במכונית שלא עצרה?

תר לירות ברכב בורח רק אם יורים מתוכו בהם, ונשקפת סכנה לחיי-הם, ואם אין הם מצליחים לנתק מגע מהנמלטים. וגם אז רק לעבר הגלגלים, כדי לגרום למכונית לע-צור.

אף לא טיפת-דם

גידי מכבי ובני חיימוניץ לא היה נשק. למה ירו בהם?

חיס על נשק שהיה במצב אוטומטי ויריית צרורות. אחת השכונות סיפי-רה שפחדה שבעלה ייצא לראות מה קרה, מפני שהיתה משוכנעת שכאו מחבלים. האם עוון הוא אמצי-עיהגנה של השוטרים בישראל כסיוור שיגרת? או אולי רק במידרף-פים אחרי שורדים מטוכנים? האין זה נשק למילחמה? הוראות המישטרה במידרף אוס-רות על ירי לעבר מכוניות נמלי-טות. לפי ההוראות, לשוטרים מר-

הגניבה נערכה כ-20 הרקות הב-אות? השוטר פגע תחילה בגלגל הקיי-דמי, והאוויר יצא מתוכו. האם אפי-שר לנסוע במהירות, כשהגלגל הקירמי נקוב? כל נהג שניסה לני-סוע כך, יודע שאין אפשרות להת-קדם. אם כן, מדוע המשיך השוטר לירות? השוטר ירה בעוון. המישטרה די-ווחה על שתי יריות, שאחת מהן פגעה בגידי למוות. השכנים מדרו-

שיכו לפטפט בהנאה עד חצות. תמר וחיים חשבו לעצמם: איזה יל-דים נהררים יש להם, איזו מישפחה מלוכדת. לא צריך סרט, לא מופע, לא טלוויזיה. נהנים זה מחברתו של זה.

עכשיו הם יושבים שיבעה על גידי האהוב, ומעלים שאלות שלא קיבלו עליהן תשובה מהמישטרה.

איך נוסעים כשהגלגל נקוב?

מישטרה טוענת שבמכו-נית היה רכוש גנוב, מה נגי-נב? איפה הרכוש הגנוב? מוזיכן נגנב?

לגידי לא היה עבר פלילי, ולר-עתם אין אף סיכוי קלוש שהוא היה מעורב בגניבה.

היציאה באותו ערב לא היתה מי-תוכננת, ולדעתם פריצה מתכננים מראש. הוא רצה ללכת עם חברתו לבקר את אחיו וגישתו. חבר התקי-שר במפתיע, והם יצאו ביחד: אמו של גידי אינה יודעת לאן יצאו הש-ניים בערב יום-השואה. אולי לחבר בפתח-הקוהו.

מדוע עצרו השניים, 20 דקות לפני שהתחיל המידרף, לבריקה שיגרתית עלי-ידי ניידת אחרת? מדוע אז לא נמצא רכוש גנוב? האם